

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr a treia-ora 5 cr., și tirbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplicii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Nimeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuri

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA“.

Cu 1 Aprilie 1898 v. încep
nouve abonamente lunare, cuar-
tale, semestrale și anuale.Domnii abonenți sunt rugați
a grăbi ou reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expediție
a foil.Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, oare începe ou prima și
se termină ou ultima lunii, după
stilul vechiu.Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trilar . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.Este în interesul dlor abo-
nenți, oa adresele se fie însemnate
oât se poate de corect și legibil.
Domnii abonenți vechi sunt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fagiile, în
oare li-s'a trimis „Tribuna” până
acum.

Administrațiunea.

Casul dela Hondol.

În Munții-Apuseni, în comuna româ-
nească Hondol, se întrunește Dumineca
trecută sinodul protopopesc al tractului
gr.-or. Geoagiu. Este un obicei acesta la
preoții noștri, ca se se adune din când în
când la sfat, la sinod, sub conducerea șefului
lor tractual, ca împreună se se înțeleagă
asupra lucrurilor ce în comun, unitar și
solidar, au se împlinescă.Atari sinoade sunt prescrise de su-
perioritatea bisericească, și se întemeiază
în însăși legile ei constituționale.Afară de aceea stătem în postul
sfintelor Paști, când creștinii jertfesc câte
o zi două și grijei sufletului lor, se po-
câesc, se spovedesc și se cuminecă, pen-
tru a reînvi în sine forțele morale ab-
solut necesare în lupta continuă contra
păcatului.Preoții noștri își zic: „și noi cre-
știni stătem”, și ei, cari îndoiți trebuie
se îngrijească de cele sufletești, pen-
truca model se fie tuturor, și pildă vie în-
aintea turmei ce păstorește, îndoiță dato-
rie au de a se aduna în acest timp, pen-
tru a jertfi câteva ciassuri meditațiunei
asupra eternelor adevăruri, și sbiciuiri
vecinilor slăbiciuni proprii inerente,
firei omenești.... Aceasta li-se impune
preoților prin firea înaltei lor chemări, și
li-se demândă special prin ordinațiuni și
circulare episcopoești.Ei bine. Dar' ce se întâmplă cu
preoții noștri?Am văzut casul dela Hondol. Când
preoții sunt întruniți la sfat, ocupați de
afacerile lor importante, — pentru-că ale
bisericii și ale noastre ale tuturor afa-
ceri sunt — năvălesc gendarmii, înarmați
din creștet până în tălpi, și cu procedura
lor bruscă, conturbă al preoților sfat,
fi împrăștiat cu forța, și le confiscă toate
actele oficioase, cari formează obiectul
discuțiunei lor.Ce se face preoții, cu toată indig-
narea și revolta legitimă, ce le pune în
ferbere întreagă firea?Să se opună forței? Să strige lu-
mea în ajutor? Să bată clopotul într-o
dungă și cu crucea în mână se provoace
poporul la luptă sfântă în contra bruta-
lității volnice, care necinstește cele sfinte
și împedecă lucrarea rodnică a celor
buni? Se provoace ei astfel un nou
latrocinium efesin și se sigileze cu sânge
consultările lor sinodale?Asta nu se poate. Ispita e mare,
e supremă, căci indignarea e la culme, și
legitimată fiind ea ar pute se se prefacă
într-o ură sfântă, care se pună mai pre-
sus de toate dreptul și libertatea biseri-
cei și a preoților sei.Dar' nu se poate! Preoții noștri
sunt oameni cumpătați, stăpâniți și răb-
durii. Sunt Români și ei, și în sufletele
lor a lăsat urme neșterse școala veacu-
rilor prin care a trecut acest încercat
popor, a lăsat urme pe care numai des-
perarea ori zelul potențat la fanaticism ar
fi în stare se le șteargă.Preoții noștri gândesc încă, speră
încă și așteaptă încă o reparare, o în-
dreptare a acestor stări nesuferibile ce
ni-s'au creat.Dar' ce gândește guvernul maghiar?
Ce gândește Bánffy?Nimic! De s'ar gândi, de ar ave obiceiul
a cumpeni și a pondera lucrurile, a cal-
cula și a măsura urmările faptelor —
atunci n'ar face ce face, și nu ar permite
se se facă, câte se fac.Dar' el nu gândește. El nu știe
gândi. El poruncește și — punctum!Poruncește, că nu-i iertat se se țină
nici o întrunire fără a fi înștiințată la
solgăbiru, ori la gendarmerie. Și dacă
se ține trebuie împrăștiată cu forța, tre-
buie pușcați oamenii, ca câinii, fără milă,
fără considerare de-s preoți, ori laici,
de-s muncitori, ori fruntași, — dar' mai
ales dacă-s Români.Bánffy e un mare gendarm. Modul
lui de a conduce și a cârmui e cu totul
gendăresc.În Ungaria, pe Alföld, ferbe revolu-
ția în masele largi ale poporului. Foa-
mea și miseria strigă din suflete despe-
rate, cari vor se trăească.Bánffy le răspunde — cu glonțul și
pușca gendarmilor. O durdătură, foc și
fum, cad 5—6 inși morți, 20—30 se
schilăvesc, și mulțimea fuge. Căci de
moarte fuge toată făptura. Și Bánffy cu
moarte răspunde celor-ce vieță vor, în li-
bertate și mulțumire.Așa e acum, de atâta timp, pretutindenea.
În Dunaföldvár, pe Alföld, ca și la Me-
hadica, în Bănat; în Hondol, între Ro-
mâni, ca și în Bistrița, între Sași, și ca
peste tot locul, între Slovaci, ori Serbi.Pretutindenea același sistem. Pretu-
tindenea același duh al lui Bánffy, încor-
porat într'un gendarm ori altul.Sătem în lumea pașalelor și a gen-
darmilor.Până-când? Până-când se va
mai suferi în fruntea țerei acest despot,
până-când răbdarea noastră, a milioane-
lor de cetățeni, va mai fi pusă la probe
de acestea, extrem de periculoase?

Până-când?

Sibiu, 31 Martie n.

Investitura episcopului de Rîm-

nic. Am anunțat faptul investiturii noului
episcop de Rîmnic, în România, servită cu
obiceiuita pompă Duminecă trecută.Cu acest prilej noul episcop At. Miro-
nescu a rostit un discurs frumos din care extra-
gem următoarele:„Cu cea mai adâncă smerenie primesc
din mâinile Maiestății Voastre toiașul acesta
păstoresc.Mă făgăduiesc înaintea lui Dumnezeu și
a Maiestății Voastre să port acest toiaș cu
siliță apostolică și cu duhul blândetelor. Mă
voiu răzima pe el spre a duce la pășunile
mântuirii turma cîvîntătoare ce mi-s'a încre-
dîntat, spre a binevesti din zi în zi măririle
lui Dumnezeu întru neamul nostru, spre a da
mângăierile sînteii noastre religioase celor cu-
prinși de împuninarea sufletului și de vifor pe
marea acestei vieți, spre a căuta pe oile cele
rătăcite sau împrăștiate și a le aduce în stau-
tul de mîntuire al bisericii Domnului și Mân-
tuitorului nostru Ius Christos, carele este
dreptate și pace și bucurie întru Duhul sfânt“.La cuvîntul episcopului M. Sa Regele
Carol a răspuns următoarele:„Cu vie mulțumire am încredințat Prea
Sfinției Tale cărja pastorală, întărindu-Te în
scaunul episcopal al Rîmnicului și Noului Sa-
verin, la care Te-a ales sfîntul sinod împre-
ună cu reprezentanții țerei.„Prea Sfinția Ta ești chemat a păstori
una dintre cele mai frumoase eparchii, lo-
cuită de o poporațiune cu inima caldă și pa-
triotică, în care sentimentul de evlavie e
adânc sădit. La poalele munților și în văile
încântătoare ale Olteniei, de veacuri se ridie
nenumerate mănăstiri și schituri, ca o mă-
turie vie de temere de Dumnezeu a strămo-
șilor, cari în vremurile de asuprire, când vi-
jeliile treceau peste țeară amenințându-o de
pustire, au găsit acolo adăpost pentru a li-
niști și întări sufletele lor. Aceste așeză-
minte caută se ne amintească asemenea, că
credința la un popor este singura temelie
trăinică pe care se poate răzima viitorul seu,
căci destinele popoarelor sînt în mîna Atot-
putîntelui.„O frumoasă și însemnată chemare
așteaptă pe Prea Sfinția Ta în noua eparchie,
care este încredințată cărmuirii Tale. Sînt
convins, că vei fi de-apururea pîrtruns de ma-
rea răspundere ce apasă asupra Prea Sfinției
Tale și că vei închina toate puterile spre a
întări și mai mult în inima poporului dra-
gostea și respectul pentru biserică.„Primește acum călduroasele Mele urări;
ele Te vor însoți peste Olt, în aceste județe
frumoase și bogate, care Mi-au arătat în
toate împrejurările o nemărginită credință și
cu care Mă unesc neșterse amintiri. De acolo
într'adever am pornit cu armata peste Dunăre,
după-ce am primit binecuvîntările unuia din-
tre predecesorii Prea Sfinției Tale; astfel în-
tărit și cu neclintită încredere în ocrotirea
cerului am înfruntat primejdiile și condus pe
voinicii fii ai țerei pe câmpul de luptă. Pro-
nia cerească a veghiat asupra noastră și is-
bînda a fost cu noi, înmănînd steagurile
noastre cu lauri neperitori.„Mulțumindu-ți pentru cuvîntarea așa
de adînc simțită ce Prea Sfinția Ta ai rostit
și primind cu vie plăcere asigurările Tale de
devotament aduse Mie și Familiei Mele, Îți
doresc din inimă să păstorești un lung șir de
anii turma eparchiei Tale“.Dl Iancu Lupul, vicepresidentul ca-
merei deputaților din Viena, a vorbit în se-
dinta reichsrathului din 29 l. c. în numele clu-
bului deputaților români.A anunțat că clubul român va sta pe
partea majorității. Românii au două postu-
late: autonomia deplină a statelor și țărilor
și egală îndreptățire a tuturor naționalităților.
Restaurarea stărilor normale în parlament, e
de lipsă în interesul bine priceput al puterii
și vazei statului.„Noi — așa a sfîrșit dl Lupul — nu avem
se primim nici în dreapta, nici în stînga, nici
la București, nici la Moscova, nici la Berlin,
toți stătem Austriaci buni și fideli și aceiași
voim să rămănem. Dacă privim la cineva —
privim la acela, care ne împarte dreptate tu-
turoara“.Vorbirea dlui Lupul a făcut bună im-
presie și a fost întîmpinată cu aplauze.Întrunirea dela „Dacia“. Întruni-
rea publică ținută Duminecă trecută de coa-
liția liberală-opozițională, în sala „Dacia“, a
fost cercetată de un imens public din toate
cările societății. După-ce s'a cetit o scri-
soare a dlui Aurelian, în care salută aduna-
rea și apelează din nou la unire în sinul par-
tidului național-liberal, au vorbit d-nii: P.
Grădîșteanu, G. A. Școarțescu, V. Morțun și
N. Flea, criticînd toți foarte aspru atitudi-
nea guvernului actual și mai ales procedura
dlui Sturdza.Mai ales l-a atacat dl Petre Grădîșteanu,
fost vicepresident la șeuit.Dapă raportul „Drapelului“ oratorul
a zis:„Eu sînt acela care am proclamat șef
pe dl Sturdza când l-am auzit vorbind în
chestia națională. E'au doi cari meritau acest
post: Unul bolnav și altul cu o putere ex-
traordinară de muncă. L'am amintit pe dl
Sturdza pentru eminentele sale părerii în che-
stia națională. Dar' m'am înșelat; și ne-am
înșelat cu toții.Cam se nu proclam șef pe dl Sturdza,
care vorbia așa de frumos în chestia națio-
nală?“Cetește câteva pasaje din discursul dñi
Sturdza din opoziție și apoi pune în cumpănă
ceea-ce a făcut la putere: Decorarea lui Je-szenazky și ce e mai grav: banchetarea ofi-
cerilor români cu oficerii ungari din Brașov.„Între cele spuse de dl Sturdza în opo-
ziție și ceea-ce face azi, nu e un faliment,
ci o bancrută frauduloasă! (Aplauze pre-
lungite).Bancruta aceasta este și față cu Românii
din Macedonia.De ce această înfrățire între oficerii ro-
mâni și unguri?Pentru a se pregăti alianțe fără nici o
garanție!“După-ce au sfîrșit oratorii adunarea a
votat următoarea moțiune propusă de domnul
Flea:„Cetățenii capitalei, convocați în numele
partidului național-liberal, întruindu-se astăzi,
15 Martie, în sala „Dacia“;auzînd pe oratori; avînd în vedere crisa
prin care trece partidul național-liberal, modul
de revenire al acestui guvern, actele lui, și
că întregul seu sistem de guvernare este în
contrazicere cu tradițiile și programul, princi-
piile și cu tendințele, cari formează baza de
existență a partidului;că astfel, atît prin origina, cît și prin
puterea lui, acest guvern este străin de tot
ce este național-liberal și democratic;cetățenii declară, că guvernul actual nu
reprezintă partidul național-liberal și, în au-
mele acestui partid ei protestează în contra unei
stăpîniri de fapt, fățarnice și reacționare;aproabă în total atitudinea liberalilor,
uniți în scop de a pune capăt acestei stări de
lucruri și se declară solidari cu dñii în lupta
întreprinsă pentru salvarea partidului național-
liberal“.Salarisarea preoților catolici din
Germania. În camera prusiană a fost pre-
sentat zilele acestea noul proiect de lege de-
spre salarisarea preoților catolici.În proiect se prevede un salariu nominal
de 1500 mărci (900 fl.) pentru fiecare paroch
definitiv, plus cartir sau bani de cartir. Pe
lîngă asta diferite venituri, cari însă nu vor
pute trece peste 600 mărci la an. Tot la 5
ani salariul li-se va mări, astfel că după-ce vor
împlini 5 ani, vor ave 1900 mărci, după alți 5
ani 2300, apoi 2600, 2900 și după 25 de ani
de serviciu 3200 mărci (1 marcă 60 cr).Dacă vre-o comună bisericească n'ar fi
în stare se dea preotului minimal salariului
prescris, restul îl va suplini statul, spre care

Este, ori nu este, cabinet negru?

Directorul poștelor.

În 17 Martie n. toate foile din Bu-
dapesta au publicat, fără nici un comen-
tar ori apreciere, următorul comunicat ofi-
cios dat de direcțiunea poștelor și tele-
grafelor din Budapesta:„În timpul din urmă nu numai în public,
dar' și în presa străină și din patrie se ridică
acuse grave, că în patria noastră ar funcționa
cabinetul negru, materialul căruia i-l servește
posta ungară. Acestor vesti sporadice le-au
servit ca basă unele neregularități înfăptuite
cu darea în primire a pachetelor. Investiga-
țiunea a constatat însă totdeauna, că întârzie-
rile nu s'a făcut numai din greșală, fără de
nici un scop ori intențiune rea. Deși ne li-
nistește pe deplin faptul, că publicul conștia
nu va da nici o atențiune acestor palavre —
totuși, fiindcă de multe-ori atari învinuiri sînt
în stare a seduce opinia publică, îmi țin de
datorință a apăra renumele cel bun al poștei
ungare și a protesta cu tărie în contra acestor
învinuiri cetezate, pentru-că în Ungaria
cabinet noir nu există, și posta maghiară pa-
triotică, care a păzit și păzește cu sfințenie
legile și secretul epistolar, nu se angajază nici-
când la îndeplinirea faptelor ignobile ce i-se
atribuiesc. Primiți, dle redactor, asigurarea
deosebitei mele stime.

Budapesta, 16 Martie 1898.

Demény Károly,
directorul poștelor“.După toate acestea: Este, ori nu este, cabinet negru în Ungaria? Acea-
sta e întrebarea deschisă, la care rugăm pe cetitori se-și dea răspunsul motivat.

Ministrul de justiție.

La zece zile după desmîntirea cabi-
netului negru foile din Budapesta au pu-
blicat următoarea ordinațiune:

868/1893 I. M. E.

„După informațiuni câștigate pe cale ofi-
cială am aflat, că se predau la poștă în pre-
curenturi și în alte ziare sub bandă ori în
pachet astfel de tipărituri atîțătoare, a căror
securitate a fost rînduită de judecătoria de
presă. Fiindcă în urma ocupațiunei lor în-
tînușe oficiile poștale nu pot se se îngrijească
îndeajuns totdeauna și în tot locul de des-
copierii acestui fel de contrabandă; provoc
pe domni procurori regești, că acolo unde s'a
dispus confiscarea tipăriturii, precum și acolo
unde răspîndirea acestor fel de tipărituri oprite
ar provoca conturbarea ordinii publice — se
întrumeze oficiile poștale a împedeca în ori-ce
mod legal contrabandarea acestor fel de tipări-
turi. Față de tipăriturile trimise sub bandă
se procedează conform regulamentelor în vi-
goare, ear' datele ce i-le vor câștiga din
împrejurări externe și din cunoașterea rapor-
turilor locale privitor la cuprinsul oprit al
pachetelor închise, se le comuniă fără amî-
nare procurorilor regești, ca prin aceasta se
se dea posibilitatea de a pute fi secretestrate
judecătorește în toată regula.

Budapesta, 6 Martie 1898.

Erdélyi m. p.“

Prigonirea Saşilor.

Guvernul lui Bánffy începe a-şi îndrepta atenţiunea sa binefăcătoare şi asupra compatrioţilor noştri Saşi. Noi îi felicităm pentru că s'au învrednicit de acest favor. Este o mângâiere pentru noi a avea soţi de suferinţă...

Eată cea mai nouă volnicie contra Saşilor:

Pentru Petöfi.

— Scrisoare particulară a „Tribunei”. —

Bistriţa, 29 Martie n.

Din cauză că Fritz Klemens, redactorul dela Bistritzer Zeitung, pe care foile ungureşti îl numesc „Strohmann”, şi Teodor Botschar, tipograf, nu s'au înfăţişat înaintea curţii cu juraţi din Cluj, în cauza procesului de presă pentru „Monumentul lui Petöfi”, au fost cercetaţi de câţra doi medici şi de judele investigator în locuinţele lor şi sub pretext, că sunt deplin sănătoşi şi că n'au urmat poruncii tribunalului din Cluj, au fost deţinuţi şi aruncaţi în puşcărie, ear' mână la 30 Martie vor fi escortaţi la Cluj.

Primarul oraşului, Martin Pelion, fiindcă a presădat o şedinţă a reprezentanţei oraşeneşti, în care reprezentanţa oraşenească a protestat contra maghiarizării numelor de comune, astăzi este silit să meargă în pensiune.

E cu totul bătător la ochi, că tocmai acei Saşi, cari odată la toate ocaziunile mergeau mână în mână cu puternicii zilei, astăzi sunt cei mai persecutaţi din partea acelorora.

Kronstädter Zeitung confirmă ştirea noastră prin următoarea telegramă:

Bistriţa, 30 Martie n.

Redactorul foii Bistritzer Zeitung, Fritz Klemens şi tipograful Teodor Botschar, au fost ieri întemniţaţi. Ambii întemniţaţi au fost dovedit cu testimoniu medical, că sunt impedezaţi de morb a se prezenta la pertractare. De aceea, după §. 36 al procedurii de presă din Ardeal, pertractarea ar fi trebuit amânată. S'a preferit însă a tracta pe ambii bolnavi, acuşaţi de un delict politic, ca pe nişte criminali ordinari. Ambii au să fie escortaţi cu gendarmi la pertractarea ce va avea loc azi în Cluj. E un deliciu a fi cetăţean al Ungariei „libere”.

Românii din Dacia Traiană

de

Alfred Rambaud,

dela Academia franceză, profesor la facultatea de litere din Paris, actualmente ministru de Instrucţie în Franţa.

VI.

(Urmare şi fine).

Eliade. — George Asachi. — Acţiunea diplomatică a Franţiei şi Angliei în principate. — Franţa a contribuit în cea mai mare parte la emanciparea României.

În aşteptare, dela 1826, ei începură programul regenerării intelectuale; transformarea şcolii dela sf. Sava în şcoală superioară şi în ridicarea unei noi şcoli la Craiova; şcoli normale pentru învăţători; precum şi şcoli primare în toate satele. Deasemenea începură a se face traducţii numeroase din limbi străine, mai cu seamă din franţuzeşte; se tipăriră ziare în limba română, se înfiinţă un teatru naţional etc. Mult n'a lipsit ca tot ce era scris în program să se îndeplinească. Eliade mlaştia limba naţională traducând poezii după Lamartine. Şcoli se înfiinţau; ear' celei dela sf. Sava din Valahia, răspundea şcoala dela Trei sfetitele din Moldova, având ca profesori tineri români reînţorşi din Paris şi din Italia.

La Bucureşti Eliade publică primul seu număr din Curierul Românesc în ziua de 1 Martie 1829; la Iaşi, trei luni după aceea, apărea Albina Românească a lui George Asachi. O societate literară numită filarmonică, număra printre membrii ei toată boierimea din Bucureşti. La rândul ei fondă o şcoală de declamaţie pentru actori; Aristia, Grec de naştere, dar' zelos patriot român, preda arta dramatică, pe care o învăţase la Paris din prelegerile lui Talma. În 1834 se deschide primul teatru în Bucureşti, unde se juca în româneşte aproape tot repertoriul lui Molière; ear' Iaşul nu voi se rămână mai pe jos. În afară de aceasta, în Iaşi se fondează „societatea medicilor şi naturaliştilor”; în 1838 ea primeşte prima invitaţie la un congres ştiinţific european ce se ţinea la Fribourg (Elveţia). Şi an cu an alte creaţiuni se făceau. Regenerarea intelectuală, — prin limbă,

literatură, istorie, drept, studiu asupra monumentelor vechi şi a cântecelor naţionale; şcoală şi teatru, ştiinţele, — precadua şi preparau regenerarea politică. Rusia, care era mai binevoitoare pe timpul lui Kisselief, încercă în curând a stavili această mişcare. Eliade era cât pe-acel să fie exilat, pentru-că afirmase origina latină a poporului român: consulul general al Rusiei, nici vorbă, ar fi dorit ca s'o fi demonstrat de slavă.

Amândouă şcolile dramatice din Bucureşti şi Iaşi foră suprimate, învăţământul superior era bânuit şi cursurile superioare ale şcolii din Trei-Ierarchi sau ale Academiei Mihailene închise. E lesne de înţeles dar' de ce mişcarea dela 1848 fu îndreptată mai mult contra protectoratului rusec. Volnicile şi despotismul lui Nicolae I. săturase pe Români înainte de a fi obosit Europa.

O coincidenţă trebuie notată: regenerarea română sub influenţa intelectuală a Franţiei îşi lua sâmbor în acelaşi timp ce Franţia, până atunci străină de soarta Românilor, necunoscută de dinşii şi necunoscându-o la rândul ei, începe cu tot dinadinsul a se preocupa de soarta lor. Şi pe măsură ce intervenirea ei ajungea mai făţişă, această intervenire devenia mai binefăcătoare. Mult timp consuli francezi la Iaşi şi Bucureşti se mărginiseră numai a observa ce se petrece, înştiinţând guvernul lor. Aşa în critica vreme dela 48 acţiunea diplomatică a Franţiei combinată cu a Angliei oprise un moment invasiunea rusească. Hotărâtoare însă fu acţiunea Franţiei când izbândă dela Crimeea îi îngădui să înlocuiască protectoratul asupritor al Rusiei şi al Turciei, prin protecţia Europei întregi. De atunci nu e pas făcut de poporul român pe calea unităţii şi libertăţii, fără-ca Franţa să nu-l fi favorizat.

Politica Franţiei în Orient a fost totdeauna binevoitoare pentru naţionalităţile creştine, şi totdeauna desinteresată. Această politică se inspira chiar sub Napoleon al III-lea din principiile formulate odinioară de Thiers şi Guizot. Din ziua când Edgar Quinet ne descoperi acest popor de 8 milioane de suflete, care după un exil de veacuri cerea intrare în familia latină, o sinceră prietenie n'a încetat nici-odată de a uni sora mai mare a naţiunilor romane cu noua venită.

Fără îndoială, poporul lui Traian merită ca o parte din simpatiiile manifestate poporului grec de către Franţa, să-i fie păstrate lui. Franţa a fost căpetenia în libertatea Grecilor; ea a făcut mult pentru desrobirea Românilor. Nu se găseşte în analele noastre pagini mai frumoase decât aceste două.

(Va urma).

Gendarmii — în Sinod!

— Sinodul protopresbiterial al tractului Geagiu dizolvat cu forţa. —

Săcărâmb, 28 Martie n.

Pe ziua de Duminecă, 15/27 Martie n., a fost convocat sinodul protopresbiterial al tractului Geagiu cu rezidenţa aici în Săcărâmb, în comuna Hondol.

La orele 2 d. a. s'a început sinodul, ear' peste 1/2 oră a intrat în sala şcolii din Hondol, unde decurgea sinodul, conducătorul de post al gendarmeriei din Hârdu (Nagy-Sándor) însoţit încă de trei gendarmi, de primarul comunal Segesvári János şi de subnotarul cercual Maschakó István, şi adresându-se prezidiului cere ca adunarea să fie dizolvată, nefiind înştiinţată autorităţilor politice.

La observarea ce i-s'a făcut, că adunarea este de caracter pur bisericesc şi ca atare având basă în „statutul organic al bisericii ortodoxe” nu e de lipsă să fie înştiinţată, gendarmul răspunde: că are ordin dela v-comite să dizolve adunarea.

La propunerea unor membri de a lua parte la desbaterile sinodului pentru a se convinge despre cuprinsul aceluia — răspunde, că: pentru aceasta nu are ordin şi nu poate să o facă.

La cererea unui membru de a arăta ordinul lui v-comite, prin care este oprită chemarea sinodului răspunde, că: lui i-s'a comunicat ordinul verbal şi nu e de lipsă a-l mai arăta şi în scris, de altmuc el ne provoacă între o mulţime de martori a ne dizolva, de cari martori putem face în cas de lipsă întrebuiţare, şi provoacă totodată biroul sinodului a-i preda toate actele aflate pe masa prezidiului şi ne ameninţă, că în cas de lipsă conform ordinului primit va face întrebuiţare şi de forţă.

Membrii sinodului în număr de 28, ca corporaţiune morală bisericească exprimându-şi indignarea pentru astfel de încălcări ne mai ausite, decid a preda pe lângă revers, primarului comunal din Hondol, Segesvári János, actele sinodului — şi se îmbrăştie, părăsind şcoala.

Protopresbiterial, preşedinte al sinodului a făcut raport preavenerabilului consistor —

de unde se aşteaptă sanarea astorfel de ne mai pomenite ilegalităţi.

Pentru-ca marele public cetitor să fie informat despre lăudata şi buciutata libertate ce o avem în Ungaria — am scris acestea.

Întreb pe dl v-comite şi oficiile politice, dacă membrii sinodului nu ar fi aşa oameni calmi şi ar fi dat expresiune indignaţiunii juste de care erau cuprinşi în chipul lăudatului popor socialist din Ungaria, ce s'ar fi ales de gendarmi? şi cine ar fi luat responsabilitatea pentru vătărările de sânge ce s'ar fi iscat.

Mai zică cineva, că nu trăim în stat „liberal” maghiar?

Ceţiţi fraţilor şi vă miraţi!

Un membru sinodal.

Renaştere!

Eată valorosul discurs de deschidere rostit de dl Virgil Onişiu, la reconstituirea despărţământului I. al „Astrei”, în Braşov, la 27 Martie n.

Onorată adunare!

Am adresat un apel către publicul român din Braşov şi jur, în care l-am rugat să participe în număr cât se poate de mare la adunarea de azi, — adunare, menită a pune în cgaşă normală sucursala primă a unei instituţiuni mari culturale româneşti, a unei instituţiuni, care din însufleţirea Românilor pentru progres şi din idealismul lui se adapă, se nutreşte şi se desvoată.

Am făcut acest apel deosebit, pe care l-am trimis la adresa aproape a fiecărui Român inteligent din Braşov şi jur, — să v'o spun drept, dl or, — pentru cuvântul ca să exercit o presie morală mai mare asupra publicului, care de fapt nu arată acel interes pentru scopurile ideale ale neamului nostru, pe care ar trebui să-l manifeste în mod spontan şi întotdeauna.

Nu sunt om de fire pesimist, dl or, din contră cei-ce mă cunosc mai deaproape ştiu, că mă ferece de această tabără a oameilor lipsiţi de încredere în viitor şi nemulţumiţi cu prezentul. Cu toate acestea ar fi un cult al neadevrului, dacă nu aş remarca o stare morbidă în viaţa noastră socială pe care toţi o simţim.

Această chestiune merită să formeze obiectul meditaţiunilor noastre, căci dela ea depinde progresul sau decadenţa Asociaţiunii, sub numele căreia ne-am întrunit noi azi aici.

Societatea română inteligentă de astăzi face impresia, că se află într-o stare de enervare, de apatie mare, — care îndeosebi atunci se arată, când se face apel la partea mai nobilă a inimii sale, atunci, când cerem dela ea însufleţire pentru scopuri ideale.

Asociaţiile noastre culturale şi literare — şi har Domnului nu avem multe de aceste — îşi recrutează membri cu greutate mari. Numărul membrilor lor nu creşte în proporţia creşterii numărului inteligenţei noastre de toate categoriile, ci din contră scade, sau în cazul cel mai bun: stagnează. — Membrii, cari se înscriu la aceste asociaţiuni, nu se înscriu din însufleţire, nu din îndemnul idealistic al sufletului lor, — ci în cele mai multe cazuri din consideraţii laterale, cari nu au de a face cu scopurile urmărite de societăţile noastre culturale: sau pentru-ca să fie scutiţi de molestări repetite, sau fiindcă le e genant a nu face un lucru reclamat de bunăcuviinţa socială, sau fiindcă mica jertfă ce o aduc serveşte spre întărirea poziţiunii sociale, pe care o ocupă şi pe care vor să i-o menţină.

Însufleţirea pentru înaintarea neamului, pentru interesele mari imateriale, idealismul sufletelor noastre, dl or, este pe cale a se stinge.

Un cas recent din lanţul de simptome ale stărei morbide în spiritul nostru public să vă amintesc. Într'un oraş X., oraş mare, care are o inteligenţă de Români poate cea mai numeroasă în ţeara noastră, la cererea insistenţă a unei părţi însemnate a publicului era vorba să se ţină un ciclu de prelegeri publice de către bărbaţi de profesie în specialitatea lor. Conferenţiarii încearcă fa donă rînduri să pornească ciclul de prelegeri cerut cu insistenţă de publicul însuşi. Ei bine, în ambele rînduri prelegerile nu s'au putut continua. Şi ştiţi de ce? Pentru-că nici un conferenţiar nu a mai voit să vorbească în faţa unei sale goale. Partea aceea a publicului, care reclamase ţinerea prelegerilor nu a ţinut să mai vină la prelegeri, dar' cele 20—30 de persoane, cari s'au fost întrunit, mare parte au venit din diferenţă faţă cu conferenţiar, alţii din consideraţie de etichetă publică, dar' din interes pentru cauză mai nimeni.

Întrebaţi, dl or, pe librarii români, că operele autorilor români de ce trecere se bucură, întrebaţi-i de gradul de interesare a aşa numitei noastre inteligenţe pentru roadele literaturii naţionale! E o ruşine, ceea-ce vă vor răspunde.

'Mi-se va obiecta, că progresiva decadenţă materială a inteligenţei noastre este cauza acestei lipse de interes, pe româneşte: sărăcia!

Cu desăvîrşire greşit!

Oglinda stărilor noastre economice — nu zic excelente — dar' la tot casul mai bune ca acum 20—30 de ani, sînt, d-l or, băncile româneşti. Stocul lor de avere reprezintă azi milioane, ear' aceste milioane au eşit din punga inteligenţei noastre. Şi băncile cu ajutorul lui D-zeu se sporesc din an în an, milioanele se adaugă din an în an, ear' acţionari găseşti pretutindeni cu ghiotura, câtă vreme colecte pentru binefaceri se încheie din an în an cu sume tot mai microscopice.

Nu sărăcia deci, dl or, nu sărăcia este cauza stagnaţiunii groaze în evoluţiunea noastră culturală şi literară, ci lipsa de însufleţire, lipsa de idealism în noi. Nu pungile ne sînt goale, dar' ne-au sosit inimile!

Petrecem, dl or, o epocă de decadenţă, de enervare, care în mod fatal a urmat epocii ce a premers, epocii de însufleţire, de îmbrăţişare a idealelor.

Visuri măreţe de avânt naţional-cultural au însufleţit pe părinţii noştri, ei 'şi-au cheltuit entuziasmul inimii din plin, 'şi-au usat nervii sănătoşi cu drag pentru realizarea visurilor celor mari. Dar' nici ei, nici noi nu am apucat a vedea realizarea lor. Simţul zădărniceii de-a te mai eşa, acel simţ cumplit al osândei sisifice, care rod vede din sudoarea feţei sale, a subminat deci fructul cu înecul idealismului sufletelor noastre, ne-a tăiat însufleţirea, ne-a făcut nepăsători faţă cu cauzele mari imateriale şi ne-a lăsat sensibili tot mai mult şi mai mult pentru cele materiale.

Eată, dl or, bazele sociale şi psihologice ale acelei înspăimântătoare indolenţe de care sîntem cuprinşi.

Nu sînt deci miraculoase aceste stări la noi. Ele se explică şi — în asemenea împrejurări — se repetă şi la alte popoare.

Vorba e numai, că avem să fim în clar cu situaţia dată şi să înţelegem, că astfel de stări de decadenţă publică nu pot să fie decât stări de tranziţie, stări de o scurtă durată, pentru-ca forţa regenerată a poporului să se manifeste în urmă cu atât mai multă vigoare.

Timpul renaşterii, dl or, timpul nou'ui avânt imaterialist, timpul însufleţirii pentru ideale nu mai poate, nu mai e permis să întârzie mult!

Acei puşini, a căror inimă încă nu a scăpat, acei, cari 'şi-au păstrat în aceste vremuri iernatice încă o căldură în sufletul lor pentru scopuri ideale, aceia, cari împreună cu mine cred, că spiritul public decadent al zilelor noastre este numai o stare de tranziţie şi sînt de acord, că el trebuie să fie cât se poate de efemer, — acela au datorinţa a-şi pune toate puterile în cumpănă, a eşi din nepăsare, a se face chiag, în jurul cărui să se adune şi să se consolideze noua societate românească: Societatea română entusiastă, desinteresată şi idealistă!

Da, dl or, trebuie să accelerăm sosirea erei noze, trebuie să facem sfîrşit acestei ierni cumplite: — neamul românesc îşi reclamă primăvara!

Stările morbide, dl or, dacă nu se sanează la timp, — este tot una dacă sînt ele trupesti sau sociale — atacă tot organismul şi cu timpul îl anihilează. Decadenţa spiritului public la noi este decandată o boală a păturei sociale suprapuse, a lunei cărturarilor, a inteligenţei noastre. Inima poporului nostru dela ţeară încă nu s'a afectat. Ea este capabilă de înălţare, de avânt. Vorba poetului, simburii mărului adă încă sănătoşi!

Provedinţa divină să ne scutească de primejdia, ca şi aceşti simburii sănătoşi să fie atinşi de boala, care ne-a cuprins pe noi. Când şi poporul nostru ar fi cuprins de nepăsarea decepţionistă a inteligenţei, atunci ne-ar fi sunat ora din urmă a fiinţei. Un neam, din ale cărui mase mari s'a stîns interesul, căldura, avântul, entuziasmul pentru problemele sale mari ideale, — un astfel de neam e cuprins de noaptea peirei, din care nu mai este reînviere, nu mai este deşteptare!

Eată de ce trebuie să scurtăm, dl or, era, în care petrecem! Eată de ce trebuie să dăm mână cu mână aceia, cari nu ne-am pierdut încă toate idealele!

„Asociaţiunea pentru cultura şi literatura poporului român” este una din foarte puţinele instituţi, în sinul căreia şi sub scutul căreia acest proces de regenerare, accaraliere a elementelor de inimă spre covîrşirea vremurilor de indolenţă se poate mai cu succes efectui.

Progresul cultural şi literar al neamului românesc din această patrie, — eată devisa flămurei Asociaţiunii noastre, eată devisa, care ca un luceafer luminează calea spre nemurire a popoarelor din timpurile de azi. Nu luciu de oţel al armelor ucigătoare, ci splendoarea senină, caldă şi de pace vesti-

toare a cultului este azi soarele, care luminează paşii de dezvoltare a popoarelor!

Să desfăşurăm din nou cutele acestui stindard al cultului, dl or, să uităm de vremurile când el a zăcut prăfuit de indolenţa spiritului ce ne-a apăsă, să ne punem la munca desinteresată şi armonică a creării unui nou spirit public, să muncim ca dragoste, abnegaţiune şi însufleţire pentru sosirea unei epoci mai fericite: epoca cultului idealelor!

Acesta este semnul, în care vom învinge.

Cu aceste îmi iau voia a declara adu-de astăzi de deschisă!

1848.

Cronica anului.

Pesta, 30 Martie.

Ziarul „Morgenröthe” anunţă din Lugoj, că Românii au asediat casa comitatului şi au depus pe toţi ofiţarii din slujbă.

Pesta, 31 Martie.

Aseară la 10 ore a sosit din Pojon corabia, care aduce copia rescriptului regal prin care, Maghiarii zic, că Ferdinand 'şi-a călcat cuvîntul dat privitor la ministerul unguresc.

Ştirea a produs mare agitaţie. Poporul s'a adunat pe „piaţa libertăţii” şi striga: La arme! Jos cu guvernul nemţesc! Tradare! Szemere Bertalan, suindu-se pe o bute, a vorbit poporului numind rescriptul regal o şarlatanie josnică.

Cluj, 31 Martie.

O sumă de faime sparie pe locuitori. Unii proprietari se mută dela sate la oraş, alţii îşi dimit servitorii. Se aduseră în cercuire (circulaţie) şi unele profeţii de zile rele, anume o carte veche, de un călugăr dela Mikháza (I. M.-Oşorheiu) scrisă în versuri latine, care zice, că la a. 1848 vor fi răsoaie, se vor cutropi imperiuri, vor fi multe rele şi amărăciuni, ear' Frantzoul va da popoarelor cel dintău semn de învingere, etc.

— Poporul luă pe Evrei la urită prigonire. — O companie de ostaşi, din Şimleu, sosit aici.

Sibiua, 31 Martie.

Se propune schimbarea numirei de „Sas” cu „German”, şi o mai strînsă unire cu Germania. Se vorbeşte de un minister independent german, în Sibiua. Intre studenţii dela colegiu şi academie e un spirit înflăcărat. Se spune de unele fereşti sparte. — Duşmănia contra uniunii se arată pe faţă cu tărie... (G. d. Tr.)

CRONICA

Sibiua, 31 Martie n. 1898

Archiereu nou. În sesiunea din Maiu a sf. Sinod din România, se va face alegerea unui nou archiereu cu titlul de Craioveanul, în local P. S. S. Atanasie Mironescu, ales episcop de Rîmnice.

Rectificare. Ca privire la raportul nostru despre procesul dlui G. Chiş Micu, care suferă acum în temniţa ordinară din Cluj, (v. nr. 52 al „Tribunei”), primim următoarele:

„În articolul amintit se zice, că eu aş fi fasonat în contra învăţătorului George (Chiş) Micu din Pintic. Pentru lămurirea adevărului vin a descrie starea faptică.

În cauza toastului dela Milaşul-mare am fost citat pe neaşteptate şi urgent, la judecătoria dela Vinul-de-sus, unde 'mi-s'a spus, că sînt citat ca să spun ce a zis George Chiş, în toastul ţinut în Milaşul-mare, cu ocaziunea sfîntirii bisericii. La aceasta, răspunsul meu a fost următorul, a zis: „Îmi ridic pocul în onoarea poporului din Milaşul-mare, care a contribuit la edificarea bisericii acesteia frumoase, să trăească dar' poporul din Milaş, să trăească oşin a!”.

Aceasta a fost faşunea mea. Eu am cerut ca să o scriu însumi în limbă română, ce 'mi-s'a şi conces; deci poştească corespondentul din Fărăgău şi cerce după faşunea mea, cetească şi apoi să încerce a arunca cu tină, dacă voui fi vinovat. — Mahaci, 28 Martie n. 1898. Gavril Pop, preot gr.-cat.

Nou admiral. Măiestatea Sa a denumit pe sub-admiral Pittner, după 50 de ani de serviciu, admiral — acordându-i totodată ordul Coroana de fer clasa a II-a.

Ajutoare din fundaţiunea Andronic. Consistorul archidiercesan din Sibiua a votat în şedinţa sa plenară din Martie ajutoarele din fundaţiunea Andronic pe seama meseriaşilor români gr.-or. Au cerut ajutoare 422 meseriaşi, dintre cari au fost 70 măiestri, 57 sodali şi 295 ucenici. Dintre aceştia au primit ajutoare: 27 măiestri, 20 sodali şi 89 ucenici, cu totul 136. S'a distribuit pe seama tuturor acestora suma de 5110 fl., şi anume la 6 măiestri câte 100 fl., la alţi 6 câte 80 fl., şi la 15 măiestri câte 50 fl., la 19 sodali câte 30 fl., la un sodal foarte bine calificat 100 fl., la 89 elevi câte 30 fl. Au fost luaţi în considerare în prima linie cei orfani şi cu atestate de purtare bună şi de progres făcut în şcoală.

Mėtasă Foulard 65 cr.

(FOULARD-SEIDE)

— până la 3 fl. 35 cr. pro metru, desemnurile și colorile cele mai noue —

Restaurațiunea „Stadtpark“.

Subscrisul îmi iau voe a aduce la cunoștința p. t. public, că dela 1 Aprilie a. e. voin conduce în regie proprie restaurantul meu numit

„Stadtpark“.

Pentru mâncări gustoase în casă și abonament, mai departe pentru vin natural și desert, bere de export Dreher întotdeauna proaspătă dela cep cu prețuri moderate este îngrijit.

Rugându-mă pentru spriginul binevoitor semnez

cu distinsă stimă

Michail Hager jun.

[880] 1—3

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

„Iubire“, *poesie* (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
 „Dan“, *roman*, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
 „Dan“, *roman*, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896,
 2 volume à 32 cr. 64 cr.
 „Din goana vieții“, ediția III. (1895). fl. 1.75.
 „Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
 „Icoane sterse“, *nuvele*, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
 „Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

„Cel mai nou volum de nuvele:“

„În vîltoare“, *nuvele*, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrei baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicearhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scierile

profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români).
 Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă fl. 6.20
 Vol. II. (Volksliteratur), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
2. „Vlach-Meglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4 ilustrațiuni, fototipie, costă fl. 2.25
3. „Die Sprache der Olympo-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă fl. 1.85
4. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsa“, conținând lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români:
 „Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
 „Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă 2.80
 „Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă 3.80
 Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Români inteligenți; celelalte se recomandă bărbaiților de specialitate. Toate sunt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Un candidat de avocat

se caută în cancelaria advocațională a lui Dr. Gavril Suciu în Hațeg, sub condițiuni favorabile. [887] 1—3

Nr. 282/1898.
 a. f. e. sc. d.

[857] 3—3

Publicare de licitațiune.

Domeniul fondului central școlastic din districtul Năsăudului din comunitatea Ceanul-mare, care are o extensiune de 1030 jugere 1204⁰⁰ și constă din arătură, feneș și pășune, dimpreună cu edificile de locuință și economice ce se află pe dînsul, se va da în arandă pe 8 ani începînd din 24 Aprilie 1898, statorindu-se prețul de strigare a arandei anuale de 3500 fl. v. a. Licitațiunea se va ține exclusiv cu oferte scripturistice sigilate cari sînt de a se trimite până în 6 Aprilie 1898 la 6 ore după amiază cu vadiul de 10% a prețului de strigare la subscrisa comisiune în Năsăud.

Aceste oferte vor căuta se cuprindă declarațiunea apriată a oferentului că cunoaște bine condițiunile de licitațiune, le primește în tot cuprinsul lor și se supune lor necondiționat.

Condițiunile de licitațiune se pot vedea în cancelaria fondurilor în orele oficioase dela 8—12 și dela 3—6.

Din ședința comisiei administrațoare de fondurile centrale școlastice și de stipendii din districtul Năsăudului, ținută în Năsăud la 14 Martie 1898.

Președinte:

Dr. Ioan Pop m. p.

Secretar:

Dr. Nestor Simon m. p.

La „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

„POESII“

DE

IOAN N. ROMAN.

Prețul 50 cruceri.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

CARTEA DUREREI

care foarte potrivit s'ar pută numi

CARTEA

MÂNGĂIEREI

nu se mai află de vânzare decît în număr restrîns de exemplare

elegant compactate!

Un exemplar costă 1 fl. 50 + 5 cr. porto.

Se poate folosi și ca carte de rugăciuni.

Această carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihály de Apșa printr'un circular special.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrei bar. de Șaguna

și Alexandru Sterea Șulțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sînt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 25 cr.

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

precum și mētasă Henneberg, neagră, albă și colorată dela 45 cr. până la fl. 14.65 de metru — lucie, vėrgată, carrė, mustată, Damaste etc. (cam 240 diferite calități și 2000 diferi'e colori și desemnuri etc.

Pentru haine și blouse din fabrică. Privaiților li-se trimite franco și liber de vamă, în casă.

Mustre se trimit cu posta primă.

[235] 12—50

(În Elveția porto postal e dublu).

Fabricile de mētasă ale lui G. Henneberg în Zürich, (liferant de curte c. și r.)

Cel mai mare cāștig

în cas norocos

[882] 1—12

1.000,000 coroane.

Consemnarea
 alor 50.000 cāștiguri.

Cel mai mare cāștig în cas norocos

1.000,000 Kronen.

Speziell sind die Gewinne wie folgt eingeteilt.

	Kronen
1 Prämie mit	600000
1 Gew. à	400000
1 „ „	200000
2 „ „	100000
1 „ „	90000
1 „ „	80000
1 „ „	70000
2 „ „	60000
1 „ „	40000
5 „ „	30000
1 „ „	25000
7 „ „	20000
3 „ „	15000
31 „ „	10000
67 „ „	5000
3 „ „	3000
432 „ „	2000
763 „ „	1000
1238 „ „	500
90 „ „	300
31700 „ „	200
3900 „ „	170
4900 „ „	130
50 „ „	100
3900 „ „	80
2900 „ „	40
50,000 Gew. u. Pr. im Betrage	13.160,000

cari se trag în șese clase.

A doua loterie de clasă reg. ung. ară, se va începe cāt mai curēnd. Ea cuprinde

100.000 și **50.000**

losuri originale cāștiguri în bani așadar jumătate dintre losurile existente trebuie să fie scoase conform listei alăturate, și șansele de cāștig, după-cum în general e cunoscut, sūt enorm de mari.

La o comandă grabnică se primesc încredințări pentru losuri originale după prețul stabilit:

întregi losuri orig. de cl. I. fl. 6.—
 jumătăți de „ „ „ „ „ 3.—
 pătrare de „ „ „ „ „ 1.50
 optime de „ „ „ „ „ 0.75

cari se trimt prin rambursă sau după trimiterea înainte a unei liste oficioase se vor trimite stimaiților nostri clienți îndată după efectuarea tragerii; proiecte oficioase se trimt la cerere gratis. Pre-cum e cunoscut tragerile se fac în public sub inspecțiunea guvernului r. ung.

Noroc deosebit

a avut colecta noastră principală la prima loterie de clasă reg. ungarească. Fiindcă în cea dintăiu clasă au căzut pe colecta noastră principală cāștigurile de 100.000, 30.000, 5000, multe de 2000, 1000, 500, 300 coroane și au fost plătite norocoșilor cāștigători. Pentru prima clasă a loteriei a II-a e bine a adresa comandele cāt mai curēnd posibil către noi.

Reamintim admonițiunea noastră așa de des repetată făcută la prima loterie cu puțin înainte de tragerea primei clase, că losurile se vor epuiza — pentru-că as-diăți am fost de comande din țeară și străinătate, acurt timp înainte de tragerea primei clase, totuși spre cea mai mare părere de rău nu am putut executa aceste comande.

Deci ne rugăm a trimite comandele pentru clasa I. îndată, la tot casul înainte de

8 Aprilie a. e.

pentru-că numai atunci putem garanta trimiterea,

A. Török & Comp.,

prim-colector

al loteriei de clasă priv. reg. ung. Budapesta, V., (Václav-Körut 4/A).

Doriți se cetiți

un interesant
Roman?

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați“

— Roman din vieța poporului românesc din Ardeal. —

de

Jules Verne.

Premiat de „Academia franceză“.

Traducere, — unica autorisată de editorul proprietar francez — făcută

de

Victor Onișor.

Acest volum apărut tocmai acum, are 255+XII. pagini, în octav mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

26 ilustrațiuni

admirabile, executate după clișeură din Paris.

Prețul:

Edițiunea populară: 80 cr. + 5 cr. porto postal.

Edițiunea de lux: 1 fl. 20 cr. + 10 cr. porto.

Edițiunea de lux compactat: 2 fl. + 10 cr. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel“.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni,

Sibiu, strada Poplăci nr. 15.

Pentru tipar responsabil: Ioșif Marschall,